

ประวัติด้านศุลกากรปัตตานี

ด้านศุลกากรปัตตานี เป็นด้านศุลกากรทางทะเล ด้านอ่าวไทย ใกล้สหพันธรัฐมาเลเซีย ตั้งขึ้นในปี พ.ศ.๒๔๔๕ ในอดีตเป็น “ด่านเก็บภาษี” สังกัดกรมสรรพากรนอกกระทรวงมหาดไทย ต่อมาปี พ.ศ.๒๔๕๘ ได้มีการยกกรมสรรพากรนอกกระทรวงมหาดไทย และกรมสรรพากรใน กระทรวงนครบาลมาขึ้นกับกระทรวงพระคลังมหาสมบัติและรวมกันเป็นกรมสรรพากร “ด่านเก็บภาษีปัตตานี” จึงขึ้นกับกรมสรรพากรกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ จนกระทั่งปี พ.ศ.๒๔๖๒ ได้มีการโอนด่านเก็บภาษีในมณฑลปักษ์ใต้ทั้งหมด จากกรมสรรพากรขึ้นกับกรมศุลกากรตั้งแต่นั้นมา “ด่านเก็บภาษีปัตตานี” จึงสังกัดกรมศุลกากรและตั้งขึ้นเป็นด้านศุลกากรปัตตานี ต่อมาปี พ.ศ.๒๔๖๙ ได้มีกฤษฎีกาขานบัตินครหลวงพระคลังมหาสมบัติ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม พ.ศ.๒๔๖๙ กำหนดให้ด้านศุลกากรปัตตานีขึ้นอยู่กับมณฑลปัตตานี ที่ทำการเดิมตั้งอยู่ปากแม่น้ำปัตตานี ตำบลสะบารัง อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ใช้อาคารเดิมเรื่อยมาจนในปี พ.ศ. ๒๔๘๐ กรมศุลกากรได้สร้างอาคารที่ทำการด้านศุลกากรปัตตานีขึ้นใหม่ ตั้งอยู่ ณ ที่เดิมและใช้เป็นที่ทำการมาจนถึงปี พ.ศ.๒๕๓๙ จึงได้สร้างอาคารที่ทำการด้านศุลกากรปัตตานีใหม่พร้อมบ้านพักและคลังของกลางบนที่ดินสาธารณประโยชน์บริเวณปากอ่าวปัตตานี ตำบลรูสะมิแล อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ซึ่งใช้เป็นที่ทำการปัจจุบัน

เขตศุลกากร สำหรับเขตศุลกากรด้านศุลกากรปัตตานี กำหนดในกฎกระทรวง ดังนี้

ด้านเหนือ แนวเส้นรุ้ง $๐๗^{\circ} - ๐๐' - ๐๐''$ เหนือ ทิศตะวันออกของด้านศุลกากรไปจบเส้นตรงจากเสาหิน (หลักเขตศุลกากร) ที่บ้านตันหยงลุโละ ผ่านประภาคารแหลมตาชี ไปทางทิศตะวันตกไปจุดเส้นแวง $๑๐๑^{\circ} - ๐๔' - ๐๐''$ ตะวันออก

ด้านใต้ จากเสาหิน (หลักเขตศุลกากร) เหนือปากคลองหนองจิกเลียบบตามชายฝั่งทะเลไปจุดแม่น้ำปัตตานีแล้วเลียบบตามชายฝั่งซ้ายของแม่น้ำปัตตานีไปจุดสะพานเดชาอนุชิต

ด้านตะวันออก จากสะพานเดชาอนุชิตเลียบบตามฝั่งขวาของแม่น้ำปัตตานีออกปากอ่าวปัตตานี แล้วเลียบบตามชายฝั่งทะเลไป จุดเสาหิน (หลักเขตศุลกากร) ที่บ้านตันหยงลุโละ เป็นเส้นตรงผ่านประภาคารแหลมตาชีไปจุดเส้นรุ้ง $๐๗^{\circ} - ๑๗' - ๐๐''$ เหนือ

ด้านตะวันตก จากจุดตรงเส้นรุ้ง $๐๗^{\circ} - ๐๐' - ๐๐''$ เหนือ ที่ตัดเส้นแวง $๑๐๑^{\circ} - ๐๔' - ๐๐''$ ตะวันออกเป็นเส้นตรงไปจุดเสาหิน (หลักเขตศุลกากร) เหนือปากคลองหนองจิก